

- II. Teine tühistamisalus: määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine – sihtotstarbelisuse põhimõte kohaldamata jätmine
4. Üldkohus käsitas asjaomaseid kaupu liiga üldiselt odavate, igapäevaste tarbekaupadena, mille ostmisele ei eelne pikka järelemõtlemisaega. Seetõttu jõudis Üldkohus vääralt järeldusele, et asjaomase avalikkuse tähelepanelikkuse aste on väike, eriti kui arvestada pakendi välimust.
  5. Üldkohus oleks pidanud viima läbi analüüsi selle kohta, mis on tarbijate tähelepanelikkuse aste ja millist rolli konkreetne vastava kaubamärgiga tähistatud pakend mängib seoses konkreetsete kaupadega (nimelt kondiitritooted, šokolaad, šokolaaditooted, pagaritooted ja jäätised). Üldkohus ei arvestanud eriomase olukorraga, milles asjaomaseid kaupu ostetakse.
  6. Üldkohus jättis sihtotstarbelisuse põhimõte kohaldamata, kui ei võtnud asjaomaste kaupade eripära arvesse. Kui Üldkohus oleks teinud seda nõuetekohaselt, oleks ta arvestanud sellega, et asjaomaste kaupade tarbijad pööravad suurt tähelepanu pakendi värvile, kujule ja kujundusele. Asjaomaste kaupade tarbijatel ei oleks mingitki raskust identifitseerida kaupade allikas ainuüksi joonte, värvi ja kuju kombinatsiooni põhjal, mida taotletav kaubamärk hõlmab.

(¹) Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

Wolf Oil Corp.-i 4. augustil 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ainukohtunik) 1. juuni 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-34/15: Wolf Oil Corp. versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

(Kohtuasi C-437/16 P)

(2016/C 428/05)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Wolf Oil Corp. (esindajad: advocaat P. Maeyaert, advocaat J. Muyldermans)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 1. juuni 2016. aasta otsus kohtuasjas T-34/15
- jätta EUIPO ja menetluse astuja esimeses kohtuastmes kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Wolf Oil kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellant (Wolf Oil) palub apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul tühistada Üldkohtu 1. juuni 2016. aasta otsus kohtuasjas T-34/15 (vaidlustatud kohtuotsus), millega Üldkohus jättis rahuldamata Wolf Oil hagi Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) 31. oktoobri 2014. aasta otsuse peale (asi R 1596/2013-5). Apellatsioonkaebust põhjendab apellant kahe väitega.

Esimese väitega vaidlustab Wolf Oil vaidlustatud kohtuotsuse selle põhjenduse ebapiisavuse ja tõendite moonutamise tõttu, kuna kohtuotsuses on jäetud tähelepanuta mitu Wolf Oili argumenti ja vastuolu, millele ta viitas väites, mille kohaselt EUIPO kohaldas vääralt Euroopa Liidu kaubamärgimääruse (¹) (viimati muudetud määrusega 2015/2424 (²)) (edaspidi „kaubamärgimäärus“) artikli 8 lõike 1 punktis b sätestatud segiajamise tõenäosust.

Teises väites toob Wolf Oil esile, et vaidlustatud kohtuotsus on vastuolus kaubamärgimääruse artikli 8 lõike 1 punktiga b, kuna selles on väärtalt kohaldatud segiajamise tõenäosuse põhimõtteid. Teine väide jaguneb kolme ossa. Teise väite kahe esimese osa kohaselt on väärtalt kohaldatud Üldkohtu ja Euroopa Kohti praktikas väljakujundatud eeskirju, mille kohaselt võivad kahe kaubamärgi kontseptuaalsed erinevused olla nende visuaalsetele ja foneetilistele sarnasustele teatud määral vastukaaluks. Teise väite kolmanda osaga vaidlustatakse vaidlustatud kohtuotsus segiajamise tõenäosuse igakülgse hindamisel kaubamärkide kaubanduses tegelikku kasutamise arvesse võtmata jätmise tõttu.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1)

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta määrus (EL) 2015/2424, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta ja komisjoni määrust (EÜ) nr 2868/95 (millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta) ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrus (EÜ) nr 2869/95 siseturu harmoneerimisametile makstavate lõivude kohta (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (ELT L 341, lk 21)

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 11. augustil 2016 – Roland Becker versus Hainan Airlines Co. Ltd

(Kohtuasi C-447/16)

(2016/C 428/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Roland Becker

Kostja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Hainan Airlines Co. Ltd

Eelotsuse küsimus

Kas kahest lennust koosneva reisijateveo korral ilma märkimisväärse ooteajata lennujaamades ümberistumisel tuleb esimese etapi lennu väljumiskohta pidada asjaomase kohustuse täitmise kohaks määruse (EÜ) nr 44/2001 ⁽¹⁾ artikli 5 punkti 1 alapunkti b teise taande tähenduses ka juhul, kui hakis esitatud hüvitisnõue vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽²⁾ artiklile 7 tugineb lennu teisel etapil esinenud häirele ja hagi on suunatud lennuettevõtja vastu, kellega oli sõlmitud veoleping ja kes teostas küll lennu teise, kuid mitte esimese etapi?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 12, lk 1, ELT eriväljaanne 19/04 lk 42).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 11. augustil 2016 – Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan versus Air Nostrum L.A.M. S.A.

(Kohtuasi C-448/16)

(2016/C 428/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof